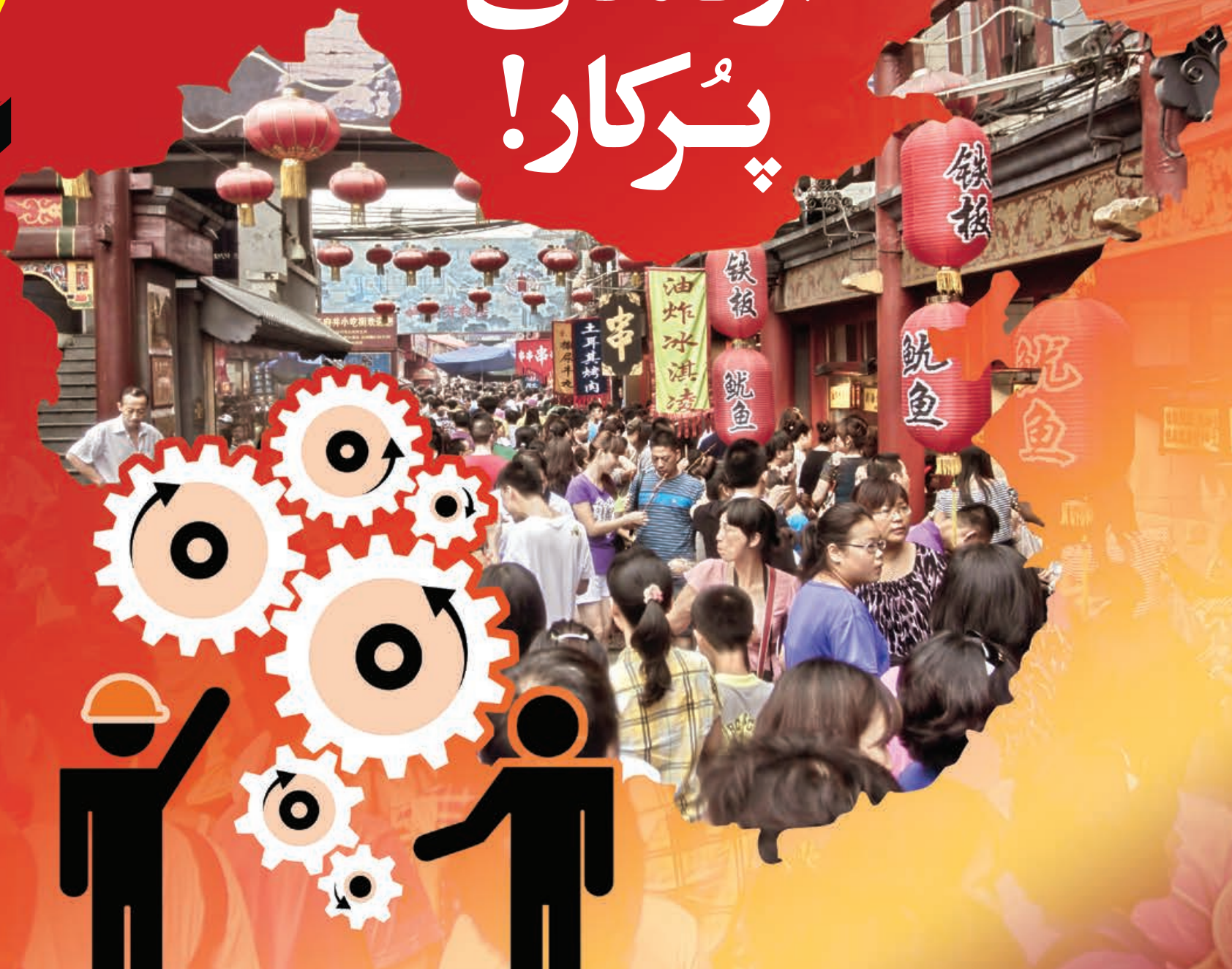

اژدهای پُرکار!

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزانه خراسان

پنجشنبه ۱۹ مرداد ۱۳۹۶

۱۷ ذی القعدة ۱۴۳۸ • ۱۰ آگوست ۲۰۱۷

۸۲۸

میترا ناتاری-چین، کشور «ترین» هاست! تمدن چین باستان، زبان عجیب و غریب، الفبای پر رمز و راز و قومیت های متعدد این کشور، چند نمونه از صدها مورد جالب و ناشناخته این سرزمین کهن است. فکرش را بکنید از حدود ۷ میلیارد جمعیت جهان، ۱/۳ میلیارد آن در چین زندگی می کنند. چین، دومین کشور بزرگ دنیا از نظر وسعت خاک است. اما شاید تعجب برانگیزتر از همه این آمارها، رشد اقتصادی فزاینده این کشور در سال های اخیر باشد. کشوری با جمعیت میلیاردي که حالا بعد از گذراندن سال ها فقر و وضعیت اقتصادی ضعیف، یکی از قدرت های اقتصادی بزرگ جهان محسوب می شود و در سال ۲۰۱۳ در جایگاه دوم اقتصاد دنیا قرار گرفت. بهره‌وری بالا در تولید و نیروی کار ارزان و کم توقع، یکی از عوامل این رشد اقتصادی است. اما در زیر پوست این رشد اقتصادی فزاینده چه می گذرد؟ چین، با چه سیاست و برنامه ای، تعداد زیاد جمعیت را از یک تهدید مخرب به یک فرصت سازنده تبدیل کرد؟ چینی ها چند ساعت در روز و با چه کیفیتی کار می کنند؟ در پرونده امروز «زندگی سلام» سعی کرده ایم با مرور مهم ترین نکات فرهنگ کار چینی ها، بازوای پنهان کار در چین آشنا شویم.

طراح: رسول تگویی

زندگی در خانه های تابوتی!

می کنند و شاید هرگز به ذهنشان هم خطور نکند که در چه شرایطی زندگی می کنند. از پخت و پز تا خوابیدن و تمام فعالیت های روزمره چینی ها در فضای کوچک همین خانه ها انجام می شود، هر چند همین خانه های تابوتی هم تا ۳۴ دلار در ماه اجاره داده می شوند!

چینی ساعت ها گریه کرده است. او در توضیح این عکس ها در صفحه فیس بوکش نوشته است: «این افراد همان هایی هستند که هر روز با روی خوش در رستوران ها از شما پذیرایی می کنند یا نگهبانان مراکز خرید و یا کبانان شهر هستند که هر روز از کنار شما عبور می کنند و شاید هرگز به ذهنشان هم خطور نکند که در چه شرایطی زندگی می کنند. از پخت و پز تا خوابیدن و تمام فعالیت های روزمره چینی ها در فضای کوچک همین خانه ها انجام می شود، هر چند همین خانه های تابوتی هم تا ۳۴ دلار در ماه اجاره داده می شوند!

چندانی تعجبی ندارد کشوری که بیشترین جمعیت جهان را در خود جاده است و پذیرای بیشترین تعداد کارگران مهاجر از سراسر دنیاست، با کمبود مسکن مواجه باشد! تورم سرسام آور قیمت مسکن و از سوی دیگر افزایش جمعیت شهری، مشکل کمبود جا را برای شهروندان چینی به وجود آورده است. بحران مسکن در چین، باعث شده است مردم این کشور به خانه های زیر زمینی و سرپناه های موقت رو بیاورند. گزارش تکان دهنده عکاس مجله «نشنال جئوگرافیک» از خانه های برخی کارگران چینی به قدری ناراحت کننده است که واکنش سازمان ملل متحد را در پی داشته است. سازمان ملل متحد، زندگی کارگران چینی در خانه هایی که معروف به «خانه های تابوتی» هستند را توهین به کرامت و شأن انسانی توصیف کرده است. اما برای ۲۰۰ هزار کارگر چینی که با پایین ترین دستمزد زندگی می کنند، این تنها راه است! خانه های تابوتی، از ۱ متر مربع تا حداکثر ۶ متر مربع مساحت دارند و تمام امکانات از قبیل دست شویی، آشپزخانه و تخت و دیگر وسایل در همین مکان کوچک جای گرفته است. «بنی لم» عکاس مجله نشنال جئوگرافیک در گزارشی می نویسد بعد از عکاسی از خانه های تابوتی کارگران

از زندگی کاری چینی ها چه می دانید؟

■ ساعات کار طولانی و استراحت کم

طبق قانون کار چین، ساعت کاری افراد از ۸ صبح تا ۶ بعد ازظهر و میانگین آن، از میانگین جهانی بالاتر است! البته کار سنگین، کارخانه ها را وادار کرده است تا دو ساعت استراحت در روز برای کارکنانشان در نظر بگیرند. ویژگی بارز چینی ها شکایت نکردن از شرایط کاری سخت است. بسیاری از آن ها در مشاغل خسته کننده و کسالت بار کارخانه ها مشغول به کارند اما اعتراضی به وضع موجود ندارند. از آن جایی که چین یکی از بزرگ ترین صادرکنندگان پوشاک و وسایل منزل به اقصی نقاط دنیاست، کارگران بسیاری در کارخانه های چین با شرایط بسیار سخت کار می کنند اما طبق فرهنگ این کشور، هیچ شکایتی از شرایط ندارند.

■ رقابت تنگاتنگ همیشگی

رقابت در هر محیطی، در کشوری با بیش از ۷۶۰ میلیون کارگر و کارمند بسیار پیچیده تر و سخت تر از آن است که بتوان تصور کرد. طبق ادعای روزنامه «وال استریت ژورنال» هر کارگر چینی به طور متوسط در سال بین ۲۰۰ تا ۲۲۰۰ ساعت کار می کند. این رسانه در گزارش ناامید کننده دیگری از تعداد زیاد کارگران مهاجری خبر داده است که معمولاً آن ها در شغل های سخت و طاقت فرسا به کار گرفته می شوند و مورد سوء استفاده کارفرمایان چینی قرار می گیرند. این کارگران با میانگین ۹ ساعت کار در روز، به طور متوسط ماهانه ۳۰۰ تا ۴۰۰ دلار درآمد دارند. کارفرمایان برای این که بتوانند در بازار رقابتی چین، کسب و کارشان را حفظ کنند، کارگران را مجبور می کنند ساعات زیادی را بدون استراحت کار کنند.

■ ساعات کاری زیاد، قاتل خاموش هزاران چینی!

کارشناسان اقتصادی در چین بر این عقیده هستند که ساعات کاری زیاد و خستگی بیش از حد، روی سلامتی کارمندان تاثیر منفی می گذارد و بهره وری را به میزان قابل توجهی پایین می آورد. هر چند دولت چین معتقد است تازمانی که تولید ناخالص این کشور از کشورهایی مثل انگلیس و آمریکا عقب تر است، چاره ای به جز وضع ساعات کاری طولانی برای کارگران ندارد. این در حالی است که در کشور انگلیس، میانگین سالانه ساعت کاری هر فرد ۱۶۷۰ ساعت محاسبه شده است. هر چند دولت چین، سه دهه است که تلاش می کند در کنار بالا بردن بهره وری، میانگین ساعت کاری در کارخانه های بی شمار این کشور را پایین بیاورد، اما گزارش رسانه های چینی نشان می دهد که سالانه ۶۰۰ هزار نفر بر اثر کار بی وقفه در این کشور، جان خودشان را از دست می دهند.

■ مرفهین با درد!

ضرب «چینی»، شاخصی اقتصادی برای محاسبه توزیع ثروت در میان مردم است. بالا بودن این ضریب در یک کشور معمولاً نشانه عمیق بودن اختلاف طبقاتی و نابرابری در آمدی است. ضریب چینی در کشور چین، از بعد از سال ۲۰۱۴ تاکنون رقمی بالاتر از میانگین جهانی را به خودش اختصاص داده است. همین مسئله کافی است تا بدانیم اختلاف طبقاتی در این کشور بسیار چشمگیر است. اما جالب است بدانید ثروتمندان چینی هم از روند کار سخت در این کشور در عذابند! هفته نامه «گاردین» گزارشی درباره زندگی و کار چینی ها و وضعیت مردمی که در رفاه بیشتری هستند تهیه کرده است. طبق این گزارش، مرفهین چینی هم از فشار کاری، مسئولیت های زیاد و ساعات کار طولانی شکایت کرده اند. این شکایات که معمولاً از بی خوابی، خستگی، کمبود انرژی، چاقی و بیماری های مکرر حکایت می کند، هر روز و در میان قشر جوان رو به افزایش است.

■ ادامه تحصیل، راهی به سوی موفقیت

جمعیت بالای کشور چین باعث شده رقابت سختی برای تصاحب کار در این کشور به وجود بیايد. بنابراین اگر کسی در کارش بهترین نباشد، به راحتی با حداقل ۱۰۰ نفر دیگر که همان کار را بهتر و سریع تر انجام می دهند، جایگزین می شود. تحقیقات نشان می دهد که دانش آموزان چینی، سخت کوش ترین دانش آموزان دنیا هستند. نوجوانان و جوانان چینی در دبیرستان و کالج، سخت درس می خوانند. کلاس های کالج از ساعت ۸ صبح شروع می شود و تا ساعت ۹ شب ادامه دارد. بیشتر دانش آموزان چینی حتی روزهای تعطیل را برای درس خواندن از دست نمی دهند. چون ادامه تحصیل در بین چینی ها از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. راه ورود به دانشگاه در این کشور از تکنوری دشوار به نام «گائو کاؤ» می گذرد. در صورت موفق نشدن در این تکنور، جوانان چینی نه تنها محکوم به فعالیت در مشاغل نامناسب می شوند بلکه باعث ناامیدی خانواده هایشان هم خواهند شد. در چین، افسردگی های شدید و بعضاً خودکشی پس از «گائو کاؤ» اتفاق غیر معمولی محسوب نمی شود.

■ بالاترین میزان پس انداز بانکی

بر اساس آمار، چینی ها بالاترین میزان پس انداز بانکی را در دنیا دارند. چینی ها به طور میانگین، ۵۰ درصد درآمدشان را پس انداز می کنند. این در حالی است که اروپایی ها فقط ۲۰ درصد درآمدهایشان را پس انداز می کنند. داشتن پس انداز با فرهنگ کشورهای آسیایی ارتباط مستقیم دارد. مردم کشورهای آسیایی به سنت صرفه جویی پایبند هستند و میزان پس انداز در این کشورها به طور چشمگیری از کشورهای غربی بالاتر است. اما نمود قوانین حمایتی، بیمه و حقوق بازنشستگی مناسب باعث می شود چینی ها همیشه نگران آینده باشند و پولشان را برای روز مبادا ذخیره کنند. هر چند ممکن است میزان بالای پس انداز مردم چین، در ابتدا نکته مثبت سبک زندگی آن ها به نظر برسد اما پس انداز بیش از حد و خرج نکردن، مانع رشد اقتصادی چین است! چرا که نسبت بالای پس انداز مردم چین، مانع توسعه فعالیت های اقتصادی و کارخانه های این کشور می شود و یکی از دلایلی که چین، بازار کشورهای دیگر از جمله ایران را برای فروش کالاهایش انتخاب می کند، همین عادت خرج نکردن چینی هاست! سرانه مصرف چینی ها از میزان پس انداز بانکی آن ها کمتر است.

چین و چینی ها از دو زاویه نگاه مختلف

روایت طنز «مهراب قاسم خانی»

از سبک زندگی چینی

زبان عجیب و غذاهای بی مزه

مهراب قاسم خانی، نویسنده، فیلم نامه نویس و طنز پرداز کشورمان هم از سفرش به چین در شهریور ۹۵، روایت طنازانه ای در فضای مجازی به اشتراک گذاشته که خواندنی است: «اگر به روز تصمیم گرفتید به چینی رو بترسونید، باهاش انگلیسی صحبت کنید. نود درصدشون وقتی باهاشون انگلیسی حرف می زنید به سرعت فرار می کنند. اون ده درصدی هم که فرار نمی کنند، در جواب سوال انگلیسی شما به ربع باهاتون چینی حرف می زنند. زبان اشاره هم اینجا هیچ کاربردی نداره. مثلاً شما اگر سه تا از یک چیزی بخواهید و با انگشت عدد سه رو بپهشون نشون بدید، قطعاً دو تا از اون چیز پهتون می دن! نکته دیگه این که زبانشون به جوریه که هی فکر می کنید یکی داره فارسی حرف می زنه. به جان خودم من چند بار شنیدم یکی گفت «محسن بدو بیا اینجا» یا «آقا مهراب چطوریه؟» یا «رختخوابو جمع کن» ولی وقتی بر گشتم دیدم به چینی داره با به چینی دیگه، چینی حرف می زنه! تا حالا شده شیشه های ماشین رو با کهنه خیس بشوید و آبش رو بچلونید توی سطل؟ توی چین [از نظر ظاهر] بهش می گن سوپ! با این تفاوت که نه بو داره و نه مزه. یکی دیگه از عادات غذایی مردم چین اینه که به همون طور که توی تایلند هر چیزی رو که سیخ نوش فرو بره می خورن، هر چیزی رو که توی قابلمه جا بشه روش آب می ریزن، می جوشونن و می خورن... اصلاً قابلمه نکته انحرافی مهم اینه که اون چیز قابل جوشوندن باشه. هیچ اعتقادی هم به نمک و فلفل و ادویه جات ندارند. همین که بپوشه کافیه! البته به سری شیرین کاری متنوع هم بلدند. مثلاً برعکس همه جای دنیا که مرغ رو از روی مفاصلش قطعه قطعه می کنند، اینجا با ساطور میفتن دنبال مرغ، از هر جاش که ساطور گرفت قطعش می کنند. در نتیجه شما در چین هیچ وقت نمی فهمید کجای مرغ رو دارید می خورید. یا مثلاً تخم مرغ رو می ذارن می کنند، بعد می پزنش که نتیجه ش به تخم مرغ سبز خوش رنگه که هیچ رقمه نمیشه خوردش!»

روایت حجت الاسلام «شهاب مرادی» از یک صفت

نیکوی چینی

صبر و آرامش

حجت الاسلام «شهاب مرادی»، که در پاییز ۸۹، سفری به کشور چین داشته، در وب سایت شخصی اش، روایت جالبی از برخورد با چینی ها را بیان می کند: «روز اول از فرودگاه بزرگ، ساده و زیبایی «اروم چی»، مرکز استان هسلمان نشین سین کیانگ، عازم شانگهای بودیم. وقتی سوار هواپیمای بویینگ شرکت CZ- صندلی من یک ردیف مانده به آخر بود- و آماده پرواز شدید، پس از حدود نیم ساعت با یک اعلام کوتاه معلوم شد پرواز تاخیر دارد و مجموعاً حدود دوساعت و نیم در هواپیمای بودیم تا موتورها روشن شد. اما در این مدت ابتدا کسی اعتراض و حتی غرغر نکرد و چینی های مسافر همه آرام نشسته بودند و بی تابی و نگرانی هم نداشتند. در حالی که چین بیش از ۲۰۰۰ هواپیما دارد و تحریم هم نیست و مشکلات عدیده هواپیمایی ما را هم اصلاً ندارند... گذشته از این که مردم شرق آسیا به آرام و صبور بودن معروف هستند و این خصلت برای سلامت فرد و اجتماعشان نافع است اما این خاطره را بهانه ای قرار دادم برای توجه دادن به یک واقعیت تلخ فرهنگی: برخی از ما اساساً و دائماً به صورت فرهنگی و گویی ناخوسته «حق به جانب» هستیم و به شکل پیش فرض، تصور می کنیم همیشه حق با ماست و طرف مقابل هر که می خواهد باشد، مقصر است! لطفاً به جای تحلیل نابه جا یا فرافکنی، این مسئله را در روابط خودتان، منصفانه بررسی کنید.»